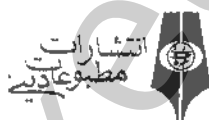

بِسْمِ اللَّهِ

انسان راہِ خداست

کریم فیضی

انسان، راه خداست

کریم فیضی
مطبوعات دینی

اَوَّل / ۳۰۰۰

جیبی / ۵۶

قدس / ۱۳۸۶

قیمت / ۷۰۰ تومان

شابک: ۹۶۴ - ۸۸۱۸ - ۵۲ - ۱

ISBN : 964 - 8818 - 54 - 1

خیابان ارم، شماره ۲۸۵

تلفن: ۷۷۴۹۳۶۱ - ۷۷۴۲۸۴۷

دورنگار: ۷۷۴۹۳۶۲

فهرست

۸	 دیباچه: میان عقل و عشق
۱۰	 برادر و زرتشت
۱۰	 خوشحالان، بدحالان، بی حالان
۱۱	 خدا و ظالمان
۱۲	 سکوت و دعا
۱۳	 آسمان و زمین
۱۴	 عمل به سکوت
۱۵	 کبوترها و آزادی
۱۶	 «عشق»، «واو» و «یا»
۱۷	 از زبان غروب ساحل
۱۸	 فصلِ بعثت
۲۲	 گذرگاه گل‌ها و دوشیزه‌ها
۲۳	 فقر و دزد
۲۵	 حال و حالت
۲۵	 در مملکت دختران یتیم
۲۸	 درد و درس
۲۹	 دو هیچ

۳۰	 عشق و دروغ
۳۱	 زن و حسد
۳۲	 زندگی یا شراب؟
۳۳	 تعقلِ مستی
۳۴	 عشق، نه عاشق!
۳۵	 عشق و جادو
۳۶	 عشق و ازدواج
۳۷	 مرگ نمی‌کشد
۳۷	 زندگی: فرصتِ مرگ
۳۸	 تصمیم و ناراحتی
۳۸	 جهان، وارثِ یک کودک
۴۰	 ساحل و دریا
۴۱	 فلسفهٔ پیشگو
۴۲	 دو نخبه
۴۵	 دست و اراده
۴۵	 دنیا و آخرت
۴۷	 سرمایه‌گذاری
۴۷	 آینه و چشم
۴۸	 «خوشبختی» و «بدبختی»
۴۹	 آبیاری آسمان و فرشته‌ها
۵۱	 حل در ازدواج
۵۱	 پیشگو و ازدواج
۵۲	 نذر و خنده و رصد
۵۳	 بی‌علت

فهرست ۷

۵۳	رنج نبوغ
۵۴	انسان، راه خداوند
۵۶	از این مجموعه منتشر می شود:
۵۶	از جبران تا سهراب
۵۶	پیشگو: از پیشگویی تا سکوت
۵۶	انسان راه خداست
۵۶	زمین در آسمان است
۵۶	حدس بزیند برادر من کیست؟

دیپاچه : میان عقل و عشق

حوادث، همیشه دست به دست هم می دهند. گمان نمی رود، در گوشه ای از زمین و صحنه ای از یک زندگی، حادثه ای به صورت «واحد»، «تنها»، «مجزا» و «منفرد» صورت بگیرد. حوادث به هم پیوسته اند. اینک که زمین این زمین است و زمان این زمان و زندگی این زندگی، باز حکایت، حکایت حوادث است و پیوستگی شان.

موضوع فراتر از «جبر و اختیار» است. امر فراتر از «خوشبختی و بدبختی است». مسئله فراتر از زندگی افراد است، آن سوی «من» و «ما». امری است بزرگ و حکایتی است دراز دامن. از آینده اش بی خبریم. خبر گذشته اش را می شنویم و در جزئی از حالش به نظاره نشسته ایم.

حوادث، دست به دست هم داده اند تا اینگونه شود. عوامل ترکیب شده اند تا اینجا شود. روزگاران، هزار در هزار - ساعت و ماه و سال - سرگردانی پیشه نموده اند، تا این شود که هست. چه جای شکوه و شکایت؟ محملی برای نارضایتی وجود ندارد.

اگر حاکمیت با حوادث نبود، شاید جای زمین و آسمان عوض می شد. اگر حوادث تعیین کننده نبودند، میان عقل و عشق مجرم و مردّد نمی ماندیم و مجرم بودن و مردّد ماندن، خود حادثه ای گرانبار است.

با این حال، در مقام یک وجود و یک انسان باید سخن گفت، انسانی که راه خداوند است. آری، با اینکه چیزی جز ترکیب حادثه ها دیده نمی شود،

ولی امر فراتر از آن چیزی است که دیده می شود.

...اما این ورق پاره ها و این سطرها و این کلمات که در هر کتابی به نامی جلوه می کند، اجزائی از یک زندگی است در یک زمان و امیدی جز این نیست که از نظر اصحاب دانایی، مخفی نماند که: نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفل ها؟ نه، نهان نمی ماند.

کسی که از زیر یک «آسمان لرزان» خارج شده بود، دیگر بار و بار باید سخن گوید و سخن گوید، تا روزی که «پیشگو»، پیشگویی که متولد شده و در حالِ بزرگ شدن است - و من هر روز با او زندگی می کنم - اعلام حضور نموده، کتابش را به جهان اعلام نماید: یک کتاب آسمانی، از زمین. کریم فیضی.

آبان ۱۳۸۵